

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 " "
Negyedévre 1 frt 50 kr
Bérmentelen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
Kéziratot nem adhatnak vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilvántartás minden garandorsor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:
hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.
Kiemelt, díszbetűt a körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint, minden centiméter után 3 kr. számítottatik.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Vármegyénknek jövő évi költségvetése.

A vármegyék háztartásánál éppen úgy mint az egyes ember-családnak józan életrendjében oly előleges számításra és tervelésre van szükség, mely a háztartási bilancot jó eleve megítélhetővé, annak fentartását eszközölhetővé tegye.

A szükségletekkel szemben a fedezetnek mérlegelése, a jövedelmek és kiadások között netalán jelenkező kedvezőtlen aránynak *összinté felmutatása* a vármegye háztartásának intézésében is egy olyan jogi, gazdasági és számítástani elveken alapuló munkát tételül föl, mely a szentesítés pecsétjével ellátva, egy hosszú év folyamán át kezelési rendszáburyul szolgáljon — s e nagy körültekintéssel, a múltnak alapos ismertével, a jövőnek emberileg lehető földezésével készülő munkát a *költségvetés*.

A költségvetés célja kettős; egyfelől bizonyos időközre vonatkozólag előlegesen és a felelősség tudatával meghatározni a háztartás rendjét; másfelől lehetővé tenni a háztartási ellenőrzést.

Előttünk fekszik a közszemlére kitétt és a folyó hó 14-én kezdődő megyei közgyűlés alkalmával szőnyegre kerülő 1887. évi megyei költségvetés.

Tartalma és beosztása rovatok szerint következő:

A) Szükségleti rész.

I. A tiszt-, segéd- és kezelőszemélyzet fizetése	: 65,460.00 ft,	vagyis a főössz. 62.4% -je
II. A tiszt-, segéd- és kezelőszemélyzet mellékjándóságai (lakás-pénzek)	: 19,280.00 ft	" " " 18.40% -je
III. Szolgaszemélyzet bére	: 6,400.00 ft	" " " 6.00% -je
IV. Szolgaszemélyzet mellékjárul/kai (uniformis)	: 2,125.34 ft	" " " 2.00% -je

V. Hivatali helyiségek bérlete	: — — —	vagyis a főössz. — — —
VI. Irodai szükséglet	: 6,360.87 ft	" " " 6.06% -je
VII. Utazási költségek és napidíjak	: 1,000.00 ft	" " " 1.00% -je
VIII. Vármegyei épületek fentartási költsége	: 2,083.00 ft	" " " 2.00% -je
IX. Egyéb rendszerint való kiadások, u. m. állami és községi adó, jégveremre s tisztántartásra vonatkozó kiadások	: 250.00 ft	" " " 0.24% -je
X. Vegyes kiadások	: 2,000.00 ft	" " " 2.00% -je
I-X. Összesen	: 104,959.31 ft	" " " 100% -je

Ha az 1877. évi szükségletet az 1886. évi szükséglettel összehasonlítjuk mutatkozik *emelkedés*:

I. és II. alatti rovatnál	: 2380.00 frt
VI. alatti rovatnál	: 860.87 frt
VII. alatti rovatnál	: 500.00 frt
VIII. alatti rovatnál	: 683.00 frt
X. alatti rovatnál	: 750.00 frt
Összes emelkedés	: 5173.87 frt.

B) Fedezeti rész.

I. Fekvő vagyonebeli jövedelem*)	
II. Gyümölcsötletőleg elhelyezett tiz rendbeli tőkeösszeg kamata levonva a 10%-es tőkekamat jövedelmi adót	: 977.545 frt
III. Térítvények	: 450.000 frt
IV. Állami javadalmazás	: 98,300.000 frt
I-IV. Összesen	: 99,727.545 frt

Összehasonlítva a szükségleti és fedezeti részt mutatkozik tehát szükségleti hiánylatul nyílt összegként 5.231.066 ft, vagyis *ötvenhét frt* hetvenkilenc s fél krajcárral több, mint amennyi az emelkedésnek főösszege.

Az emelkedésnek indokolása két szóba foglalható össze: *közszükség és tapasztalat*.

Maga a belügyminister győződött meg (szakminiszteri tanácsosa által), hogy az

*) A sztrópokói házat a kir. jbiróság, a kaszinó-utczai házat Ujhelyben a vármegye főorvosa tudvalevőleg anyagi ellenszolgáltatás nélkül használják. Szerk.

árvaügyekben, az árvaszéki személyzetnek szaporítása elkerülhetetlenül szükséges, vizont a vármegyének kormányzata három évi tapasztalatból arról győződött meg, hogy a házi pénztár a hozzá érkezett utalványozásoknak kellő időben, pontosan és ami a megyei közigazgatás érdekében fő-fő dolog *gyorsan* csak úgy képes eleget tenni, ha a parancsoló szükségletek kielégítésének eszközeit fokozza.

Igaz ottan van az 1883. évi XV. t. c., mely egyszer s mindenkorra (?) megállapította vármegyénknek évente való állami javadalmazását. De minden törvénynek bírálója az idő, ebben a legbölcsebb elv: a *tapasztalat*, mely mindig jobban kitanít.

És mire tanított meg bennünket ez a legnagyobb mester, a tapasztalat? Arra, hogy megyei közigazgatásunk ellátásának pénzbeli forrásai szegények, állami javadalmazásunk nem elegendő, Zemplén vármegye területe-, népességének sűrűsége-, közigazgatási fejlettségére nézve is az első rendű vármegyék közé tartozik. Közigazgatási munkája temérdek, munkása kevés. Munkásainak felfokozott tevékenysége sem képes parallel lépést tartani a napról-napra szaporodó igényekkel s a modernebb adminisztratív követelésekkel. A tiz szolgabírói járás kevésnek bizonyult. A vármegye közönsége lélekből pártolja és meggyőződése szerint a járások szaporítását. Egészségügyünk adminisztrációja ha nem is ázsiai, hát ural-völgyi; az állat-egészségügyet 6208 □ kilométernyi s a legkedvezőtlenebb földrajzi konfigurációval bíró területen két állatorvos látja el; a középponti és járási kancelláriákban az ügyek leirókéz hiányában vesztgelnek; van középponti hivatal, ahol egy embernek intező keze munkájára 2000 db (még-

solyognak már a Bodrog tükrébe. Boldog halászok. — Valami engem is igen vonz ki a bokrokból, üveg hangok, (de ne gyanusiton senki) a pohár csengése.

Elég is lesz már a tárcából szerkesztő ur, önnök is meg nekem is. Ho-hó, de most jut eszembe, megígértem, hogy igaz történetet írok, pedig elmaradt valami. De hogy irjam ki, hisz ez szerelmi kaland. Mindegy, Isten neki, elárulom.

Hogy, hogy nem volt, de megtörtént biz az, hogy a társaság egyik hőlye megtetszett egy ólalkodó darásznak. Aki ösmeri a közönséges darászt, az elképzelteti milyen lehet a szerelmes. És ime a tolakodó — mint afféle őrző szerelmes szokott, megfélekedezik a becsületről és (alásan engedelmet kérek) úgy találta homlokon csókolni, vagy akarom mondani csipni imádotját, hogy olyan lett utána mint csak a lilium fehér abroszon előmlött szifonos veres bor. Most már hiszem azt a mesét, hogy volt egyszer egy hercegnő, akibe a majma szeretett belé.

No de megyek már, mert igen etalálna járnai a tollam.

Ah! de mi az a tűz oszlop, mely királyi fénybe borítja a Magashegy koronáját? talán csak nem tért vissza a nap? Vagy Vezuvvá lett a Kopaszhegy? A halászok és halásznők kezdenek foszlani mint a kődfátyol, Jánosnak egy kövér libacom kicsik a szájból, alkotmányos mozgolódás, zsidóság keletkezik: »Jön a király, siessünk« tehát...

Éljen a király!!!

TÁRCA,

A Bodrog partján.

Huszonkét éves vagyok. Tetszik minden és mindenki, még magam is magamnak. Valamit írni vágyom. De ugyan mit? A rimhez nem értek, a regény, a dráma korán volna, magam akarok benne majd hős lenni és még csak egy párbajom volt. Legjobb lesz talán a *tárca*. Irjunk hát tárcát, ámbár előre látom, hogy biz ez nem lesz valami eredeti angol kutyabőr, valami vidéki lap auszlágjába megjárja a kompozíció is. De a szerkesztőt előre figyelmeztetem, hogy bele ne sanszérozzon valami olyat, aminőtől Mikszát Kálmán sirva nem fakadna, mert provokálom.

De ugyan miről irjak?

A Bodrog partján állok! Ez is úgy meg vékonyult, mint a bábra öltözött dáma, — talán ezután már a társulat kasszája fog csak áradni? A tulsó oldalon pedig tenyészik valami nevezetes éneklő madár-faj, de nem jut eszembe a neve; nem is látok egyet sem, csak nem veszett ki, mint a mesebeli griff. Fűzesről csak nem írhatok, nem elég a fűzfa poéma, ugyan ki olvasná a fűzfa-tárcát? Miért is nem vagyok inkább a Ganges partján! fehér elefánt, fekete hindú, szent krokodil, ehedő csörgőkigyó, tyü, de erős gyomruk is lehet az indiánusoknak (ugyan látott-e már valaki csak egyet is Karlsbadban)? De jó dolguk lehet ott a tárca íróknak.

Ah! de megvan... éppen itt jó egy uri

társaság, — úgy látszik halászni. — Irjunk rólok igaz történetet. (Csak aztán harag ne legyen belőle.) Ezek a városiak igazán érdekesek mindig mikor így kizöldülnek.

Kezdjük a nőkön (a férfiak igen üresek délig), élvezik a szabad természetet... befűzve, és ime csipke-bokrok között kaméliák... való-ságos aranzsuezi tájkép, a Bodrog partján, igazán háladosos tabló. — Majd megülednek — előt-tük kiterített halak bonckés alá kerülnek, nézik, mintha legalább is a bostoni klinikára készülné aki még pályát nem választott közülök.

De ni, ni... hiszen itt se háló se halász, hát már beteljesült volna Lui Blanc jóslata, repülnek a halak mint a sült galambok? Halászat nélkül halászat? Ez a városi nép igazán különös, olyan mint a mohamedánus: a rabszolga szippant tobákot, a basa meg csak tuszkol. Különbem mi közünk hozzá, ha mindjárt illúzió-hálókkel merítették is a süllöt, lássuk tovább, elég volt a nyers halból.

Asztalhoz! egy központi hatalom komandójára hallgat minden gyomor. »Mily költői is a szabad természet...ben egy gazdag teritékü asztal!« jegyzé meg egy szellemes halász. Előre dicső halászok! Így megkezdődnek a biztos fogások, a társaság Jánosa nyeli a harcsát, mint Jónást a csethal. Héj, de a hal sem iszik ám több vizet. — És én suttorgok a bokrokba, mint valami elátkozott Szatir, most kezdem, már is koplalok, mint egy igazi író.

Lassan-lassan a »sötétség is emelkedik a földről,« amint Hugó Viktor gondolta, de annál inkább sugárzik a halászok jól telített szellemeinek intenzív világa, az égi csillagok is bele mo-

Mai számunkhoz egy ív melléklet van csatolva.

pedig ugyancsak súlyos kétezer ügy darab van utalva évenként — valóban a mesebeli tündérre lenne szükség, aki a felhalmozódó ügyekből bajokból divina asszisztenciájával kimentsen.

Mert, hogy a fentebbi rideg számokban bemutatott süségleti emelkedésekre *állami pótvadalmazást* nyerjünk — arra gondolni sem lehet. Minden argumentumnál hatalmasabb az a Poe Edgári refrén, hogy „non possumus.”

Költségvetésünket megteszik sablon-szerű *kezelési rendszabály* oda fönt. Belé-szorítják fedezetünk keretébe. A vegetáció is az élethez tartozik.

De talán mégsem.

Van Zemplén vármegyének egy fáradhatatlan közbenjárója, világos fő, a dologba mélyen belelátó szemekkel, határozott adminisztratív és szervező tehetség, állásának magaslatáról pontos ismerője a vármegye helyzetének, — az ő egyénisége lesz költségvetésünkhöz a legsúlyosabb argumentum.

Mit fog határozni az állandó vállasztmány, mint első bírálója szóban forgó költségvetésünknek szerkezeti és tartalmi tekintetben — nem tudjuk. Mit a vármegye közönsége — azt sem.

Egyet azonban ne téveszsen szem elől, azt, hogy az V-ik árvaszéki ülnöki állomást rendszeresítő és az árvaszéki irodához még egy napi díjast engedélyező f. évi júl. 8-án 28,179. szám alatt kelt belügyminiszteri rendelet is reá mutatott az 1877. évi XX. t. c. 298. §-ára, vagyis a vármegye rendelkezésére álló gyámpénztári tartalékalapra.

A mostan említett két rendbeli, s a jövőre nézve állandóan rendszeresített kiadás együttes összege: 1760 frt. Ha ez összeget a fedezetnek javára írjuk, mutatkozik még költségvetési nyilt hiánnyalul 3471 frt 65 kr.

Ez összeg, minthogy abban is az elodázhatatlan közszükség kér fedezetet s e kérelmet a közszolgálat érdeke és a folytonos fejlődésben lévő közigazgatási viszonyok éber megfigyeléséből szerzett tapasztalat is pártfogolja: megyénk 1887. évi költségvetése nemcsak a jövődő háztartásának képét tünteti föl előttünk leplezetlenül, hanem matematikai pontossággal bizonyítja be azt, hogy állami javadal-mazásunk a közigazgatásnak jogos és elodázhatatlan igényeit beváltani nem ele-gendő.

Az 1887. évi költségvetésnek tárgyalása és elintézése alkalmából kérvényezze megyénk köz-gyűlése a törvényhozás előtt állami javadal-mazatásunknak legalább is 101,000 frtra való felemelését.

A közigazgatási bizottságból.

Vármegyénk f. évi szeptember hó 10-én tartotta meg köz. biz. ülését a főispán elnöke-le alatt és az összes tagok, továbbá a főpénz-tárnok és főszámvevő, mint meghívottak jelen-létében.

Az alispáni jelentés szerint a szerencsi, ugyszintén a tokaji járás főszolgabírájának fe-gyelmi ügye siet a befejezés elé. V e k e y Oszkár köz. biz. joggyakorló a varannói járás szolgabírói hivatalától a középpontra hivatott vissza és a jegyzői karhoz osztatott be. A já-rásokban több ezerre menő hamis mérték koboz-tatott el. Az Amerikába való kivándorlás láza szünőfélben van. Eddig kivándoroltak vármeg-yénkbeli mintegy 40,000-en. Vissza jött k é t ezer.

Az árvaszéki elnök jelentéséből kitetszőleg augusztus hóban elintéztet nyert 1035 ügydarab.

A tanfelügyelő jelentéséből kitünőleg: a zsidó zugiskolák száma apadóban van. Az egyházi főhatóságok a közegészség tekintetében kifogásolt iskolák iránti intézkedésekre fölkértek. Az ál-lamilag segélyezett kilenc állami iskola háztartási ügyének felkarolása érdekében a kormányhoz tel-terjesztés intéztik. A mádi zugiskolának ember-nyomorító vezetője 50 frt bírsággal büntettetett.

Az államépítészeti hivatal jelenté, hogy az országos közmunkának átlagosan véve 55 száza-léka már ledolgozva van. Gözkazánok több

helyütt, még a szegii malomban is szabály-talanoknak találtattak. Forgalmi nehézségek csak a homonna-szinna-baligródi hadászati fontosságu utvonalon állottak elő. Több tárgyu megrongáltsága miatt ottan a közlekedés a Ci-róka patak medrén át történik. A fedőanyag kiszállítása befejezéséhez közeledvén, annak felülvizsgálásához a vármegye részéről b. F i s c h e r Gusztáv, B a l o g h Dániel és R i m a s z o m b a t h y Pál bizottz. tagok küldettek ki; egy-szersmind felhatalmaztatott az alispán, hogyha most nevezettek a kiküldetést el nem fogadnák, helyettük a középponti tisztviselőkből rendszeres napi díjazással alkalmas egyént menesztessen.

A megyei főorvos jelentéséből öröm volt meggyőződni arról, hogy a közegészségügy állása általában a lefolyt hónapban átlagosan és eredményesen voltak eszközölve. Dr. A d o n y i Gyula tolcsvai körörvosnak panaszos folyamoda-sa a járás h. főszolgabírájához utasítottat.

A kir. adofelügyelő jelentéséből kiderült, hogy csak a hadmentességi díj befizetése mutat a mult év ugyanazon időszakához viszonyitva kedvezőtlenebb eredményt. Az egyenes adók többi neme 7600 frttal több bevételt adott mostan, mint a mult évnek augusztus havában.

A közbiztonság érdekében emelése szem-pontjából egy új csendőr-órs felállítására E. Horvá-tiban szükségesnek bizonyulván: e tárgyban a belügyi miniszteriumhoz leterjesztés intéztetik.

Főlemlítjük még, hogy a Bodrogköz uthá-lózatának felkarolása, nevezetesen pedig a főis-pán által javasolt ama módózat, hogy ottan az orsz. közmunkának természetben leendő ledolgo-zása már a legközelebbi jövődében kivétel nél-kül kötelezővé tétessék, élénken foglalkoztatta a köz. bizottságot.

Végül Csiger Imre, Pochlod Mihály, özv. Hoga Jánosné, özv. Mlej Jánosné, özv. Magus-tyák Jánosné, Bliha Jánosné, Leskó József, özv. Csizmadia Jánosné, Szöllősy Istvánné, Prisztás János, Zbójovszky György, Puskány György, Poján Mihály, özv. Weinstock Ignác, Wahaly György és özv. K r i z s Antalénak katonaugy-ben benyújtott kérvényeik kedvező elintéztést nyertek.

Az ülés d. u. 1 1/2 órakor ért véget.

Levelezés.

Tokaj, 1886. szeptember 7-én.

Tek. szerkesztő ur!

Becses lapjának f. évi 35. számából értesül-vén arról, hogy a Romániából kiszorult erdély-részi ipari cikkek közül különösen pedig a szövés-teti készítményekből a kolozsvári derék iparos-egyesület v á s á r r a l egybekötött kiállítást fog rendezni, — figyelmem fel lett költve a valóban hazafias ügy hová fejlődése iránt. Engedje meg tek. szerkesztő ur, hogy az ipar-ügyet ál-talában, az erdélyrészi ipar ez időszertint való állásának ügyét pedig különösen *nemzeti ügynek* ne-vezem s arra vonatkozó gondolataimnak a „Zemplén” olvasói előtt röviden kifejeztést ad-hassak.*)

Innen-onnan három hónapja múlt már, hogy a Románia s monarchiánk között támadt ipari vámvillongások elkeseredett vámháboruba vezettek. Románia, a ki nemzeti önállóságának visszaszerzése óta a belső békeség áldását élvezi, tiltó magas vámok alkalmazása által eltökélte magát arra, hogy a fejlődésnek indult román nemzeti ipar felkarolását hazafias gondjai közé sorozza. A monarchiánkból való, főleg pedig a geográfiai szomszédság folytán közzvetlenül az erdélyi részből importált ipari cikkekre oly magas vámdíjakat szabott, hogy azok a román cikkekkel a román piacokon ez idő szertint már nem versenyezhetnek.

Nincs okunk de jogunk sem Romániának e közgazdasági ténye, vámpolitikája fölött pálcát törni. A bölcsőjében ringó román iparnak leg-természetesebb dajkája lett maga az anyaállama. Azt sem tűztem én mostan magam elé célul, hogy Romániának ez eljárását eszélyességi szem-pontból és a szabad ipar magasabb politikájának szemüvegén keresztül nézve bírálgassam. Az én céloom a piac nélkül maradt erdélyrészi ipar sanaru helyzetére rámutatni s annak enyhítésére minden jó magyartól, a hazafias magyar társa-dalomtól alamizsnát kérni.

Milyen ott a Királyhágón tul jelenleg „ko-runk arany bányászatának” az iparosnak helyzete? Olyan, mint azé az arabé, aki egy láda gyöny-gyöt zsákmányolt, de mert egyebe nem volt s

*) Örömmel üdvözöljük cikkirót munkatársaink sorá-ban. A legszivesebben adunk helyet bármikor is tartalmasan s szépen írott közleményeinek. Jelenlegi levelére pedig fel-hívjuk különösen az ujhelyi hazafias szellemű kereskedőknek egy lentebb következő vonatkozatában pedig a vármegye alispánjának figyelmét. Szerk.

azon tul adni nem tudott, dusgazdagsága dacára is éhen halt. A székely és szász iparosokra is, kik gyártmányaikkal, a posztóval, bürrel, vá-szonnal, szeszszel, famüipari készítményeikkel s egyéb ipari specialitásaikkal a román piacokról kiszorultak — el lehet mostan mondani, de teljes száralommal kell elmondani, hogy „szegény gaz-dagok”. Ha boldogulni akarnak, települjenek át Romániába. Ubi bene — ibi patria.

De hát mikor olyan kevesen vagyunk, hogy még az „apa gyilkosnak is kegyelmet kel-lene adni” a nemzet önérzete azt a tanácsot magáéva nem teheti, az oldott kéve módjára szétzüllő erdélyrészi derék iparosokat szélnek nem eresztheti. A nemzet hajójának kormányo-sai azt meg nem engedhetik. Ellenkező esetben a magyar társadalom kivenné kezükből azt a kormányrudat, melynek kezeléséhez csak kedvező irányu szelekben értenének.

Az erdélyrészi magyar ipar megvédéséről van szó, annak az ügynek felkarolása minden igaz magyarnak szive szertint való kötelessége.

A kolozsvári kiállítás piaca népes és nagy-forgalmu volt. Azt hiszem sok százezer magyar embernek lelkében keltett őszinte, hazafias örö-met a napi lapoknak az a hire, hogy a kolozs-vári iparkiallitási vásár alkalmával az exromani-zált magyar iparosok alig győzték csomagolni vevőik számára az olcsó és jó árukat. A szász posztó és bür, a kalotaszegi vászon, a székely szesz, a bánfi-hunyadi gyermekjátékok s műaszta-los cikkek egy kommmal sem állanak hátrább, mint a hires osztrák, morva, cseh, nühnerbergi hozzánk importált s általunk felkapott hasonló ipari cikkek. A jutányos ár tekintetében pedig ezeket egy megelőzik, mint a pont a pauzát.

Elevenitsük föl a „honi” gyártmányok ke-lendőségének divatát. *Eszméljenek fel értelmesebb kereskedők s rendezzék be raktáraikat erdélyrészi „honi” cikkekkel.* Mi pedig világosítsuk fel egy-mást a példaszóval, hogy „minden szentnek maga felé hajlik a keze”. Fogadjuk meg egymásnak, hogy „honi” helyett idegen után nem kapkodunk. Tartsuk becsületbeli s hazafias kötelességünknek pártolni a saját iparunkat.

Vármegyénk vezérférfiai járjanak zászlójuk-kal seregük — a megyei magyar társadalom előtt. Tegyen ugy mint tett B o r s o d vármeg-yének derék állandó választmánya: *mondja ki, hogy a szolgaszemélyzet egyenruházatához megkí-vántató gyártmányokat az erdélyrészi iparosoktól szerzi be.*

Nem kell ezen vitatkozni hoszasan — hanem gyorsan tenni kell.

Bis dat — qui cito dat. A legszebb ékes-szólás — a határozott tett.

Üdvözlöm a „Zemplén” új szerkesztőségét; osztozom programjában s míg ahhoz hü lesz én is hiven követem.

KÁTÓ.

Különfélék.

(A király utja.) Ő Felsége a király f. hó 5-én este érintette a gácsországi hadgyakorlatokra vezető útjával szerény városunkat. S.-a.-Ujhelynek apraja-nagyja lázas izgatottsággal néz-tat eléje a viszontlátás örvendetes alkalmának. Ő Felségét 1880-ban ünnepelte utoljára. Már a délutáni órákban népes karavánok csapatai jöttek-mentek a vasúthoz, gyönyörködni a királyi pom-pába öltözött indulóházban. A magyar észak-keleti vasutársulat vezérigazgatósága, a legma-gyarabb érzelmű ilyen testület, mindent összeho-gyott ami csak alkalmas fenséges hangulatot éb-reszteni a szemlélőnek lelkében. A Sáros-patak felé néző diszes kjszék gerincéről karcsu árbocra felhuzott trikolór lobogva köszöntött a legma-gyabb érkező felé: „isten hozott!” Az állomási épület tetőzetén zászlókat duzzasztott a lanyha esti szellő, lágy susogással jelentvén: „Várva-várt! légy üdvözölve az ünneplő ember-sereg ál-tal.” Az épület falzata be volt szőve lombos ko-szorukkal, illatot lehelő girlandokkal, a perrón földézete be volt ültetve zászló-erdővel. Szines mécsesek sűrű sorozatban nemzetiszínü hos-zú szalaggal fodrozták a fedél-szeleket. A perrón-oszlopokon óriási nemzeti cimere, fent a közép-en cserkoszorúval körített királyi monogram pom-pázott. Szines lampiónok kecsesen himbálódzva elevevéget kölcsönöztek a dekoráció óriásképe-nek. Ott, az impozáns Sátorhegy-csoportozatnak promotóriumán, a Boglyoska-tetőn királyi ko-rona volt ábrázolva ölfá piramisokból. S mikor a jeladásra (a király vonata elindult a lizska-tolcsvai állomástól) mint egy varázsütésre az ezer meg ezer mécses, a megszámlálhatatlan sok lam-pión, a koronás monogram transparentje és azok a piramisok, — S.-a.-Ujhely város örömtüze — felgyuladtak, minden tulvilági tündéres fényára-datban úszott. A festői változatos hegycsopor-tozaton és a méla képű Alföldön a glória fön-séges fénye ömlött el. Ujhely lobogó örömtüze bevilágított mélyen a tolcsvai hegyek közzé. Az érkező Felség kíséretének szemébe ötlött az már a v.-ujfalusi vasutikanyarodónál. A pódiumon,

Folytatás a mellékletben.

3—4000 ember élén Dókus Gyula, mint a sátoralja-ujhelyi járás főszolgabírája, várakozott gagányos apáinkra emlékeztető öltözetben a legelső magyar emberre. Ő Felségére a királyra. A pódium baloldalán voltak Molnár István főispán, Matolai Etele alispán szintén díszmagyar ruhában. Prámer Alajos s.-a-ujhelyi r. k. prépost plébános, stb. Pontban 7 óra 45 perckor robogott be az udvari vonat. Az a lelkesedés... az leirhatatlan. Eget verő, szünni nem bíró éljenzéssel fogadta Ujhely a viszontlátott Felséget. A városi és vasuti gyártelepi tűzoltóságának nem kis gondot adott gordonokkal visszatartóztatni a lelkesült ember-áradatot. Mindenik első akart lenni a király-ünneplésben, ön-magát iparkodott felülmúlni a lelkesedésben. Percekig kellett várakozni, amíg a legmagasabb fokra emelkedett éljen-vihar annyira lecsendesedett, hogy Ő Felsége önmagát meghallhatta. Egyenesen a főispán elé lépett s mindkét kezével az ünneplő közönségre mutatva kérdezte: „Mit jelent sen ez?“ „Legkegyelmesebb uram és királyom hűséges alattvalói ünneplik a legalkotmányosabb uralkodót — Felségedet“ volt a felelet és a siri csend ismét egetverő éljenzésben tört ki. Rövid lent időzés után Ő Felsége kocsijába szállt s hoszasan, katonás módon vizionozta ablakából az üdvözlöt. Azután lassan megindult az udvari vonat — s L. Mihályinál 9 percnél időre ismét megállapodott. Az egész vidék falu-népe sereglett ott egybe és a leglelkesebben éljenzte királyát. A szépen feldiszipított állomás perronján Dókus Gyula járási főszolgabírónak rövid jelentését fogadta, azután behatóan kérdezősködött tőle és nagy érdeklődéssel a járás területi nagysága, népessége és nemzetiségi viszonyai felől. Tudakozódott az idej terems milyenségéről és a gazdasági kilátásokról. Érdeklődött a katonaság elszállásolása iránt, s mikor azt is megtudta, hogy a vármegye közönsége nagyszabású lovassági lakantányt épített, nagy elismeréssel nyilatkozott a vármegyének e derék vállalatára felől. N. Mihály, Homonna és M. Laborc mellett állapodott meg az udvari vonat, de Ő Felsége többé ki nem szállott, hanem csak kocsijának ablakából köszöntötte meg a lelkes ünneplőt — az ezer éljenzés és zászló-lengetéseket. Utja egész Zemplén vármegyén át a diadalutja, utazásának ez alkalma nem a hivatalosan megrendelt pompaságnak, hanem a magyar szív és lélek igaz megnyilatkozásának ünnepe volt. Az egység mindenható Istene vezérelje a királyt az ő utain! — Ő Felsége, aki igen jó színben volt, lovassági tábornoki ruhát viselt s nagy és fényes kísérettel utazott. Az ujhelyi vasuti állomás feldiszipálásának érdeme Ericz Ernő vasuti felügyelőjé. A boglyoskai örömtűz-helyet derék főszolgabírónk személyesen rendezte. A kivitel fíradalmaiban a serény munkásokkal versenyt ízzadott Zboray hegybíró és Gyula L. Adorján, megyei utibiztos.

(Az igazságügyi miniszter) Fabiny Teofil a napokban egészen váratlanul látogatta meg a s.-a-ujhelyi kir. törvényszéket. Látogatásának célja volt személyesen meggyőződést szerezni azokról a mizeriákról, melyek szóban és írásban a s.-a-ujhelyi kir. törvényszék szűk voltáról és a börtön helyiségek zsuffoltságáról hozzá eljutottak. Tüzetesen megvizsgált mindent s alaposan meggyőződött arról, hogy a baj megvan s annak elhárítására legalább is egy új „palota“ kívánatnék. A miniszter oda nyilatkozott, hogy a törvényszék polgári osztályát szándékozik külön álló helyiségbe áttelepíteni. Hunyor Sándor törvényszéki h. elnök. Liszy Ede, kir. ügyész, dr. Löcherer Lőrinc törv. sz. orvos és Nádory Vilmos kir. mérnök kíséretében megtekintette a Steiner-, Reichard-, Szilvassy-, Rác-féle házakat, a „Vörös Ökör“ és Bernáth-féle épületeket. Legjobban megnyerte tetszését a legutóbb említett telek. Határozott ígéretet nem tett, de remélhető hogy látogatásának jó eredménye nem fog sokáig késni. Meglátogatta a kerületi börtönhelyiségeket is s az ott talált rendről dicsérlettel nyilatkozott. F. hó 7-én egy napi itt tartózkodás után visszautazott a fővárosba.

(Budavár megvételének) kétszáz éves emlékeztetése f. hó 5-én az ujhelyi róm. kath. plébánia-templomban „Tedeum“-mal egybekötött ünnepi misét tartottak. A hatóságokon és testületeken kívül a közönség vallás külsősége nélkül zsuffoltság megtöltötte az istenházat. Evangéliom olvasás után Zsendovics róm. kath. segéd-lelkész lépett a szószékre s szépen átgondolt és melegen átértett hazafias szellemű szent beszédben emlékeztetett meg az 1686. szept. 2-iki epokhális eseményről: a kereszt diadaláról a félhold fölött, ennek uralmi lehanyatlásáról, a magyarországi mohamedanizmus megdőléséről. Valóban! a magyarság géniusza, mely kétszáz éven át gyászolt a nemzeti nagylét nagy temetőjében annál a fejfánál, melyre „Mohács“ volt felírva: és Buda várfokánál vetkőzte le mély gyászt s gyujtá fel újra az örvendetes haladás fátylóját. Nemzete, mely megbűnhötte a multat s jövődőt, lelkesedve a mult nagy emlékein s nemes tett-

vágygyal lelkében a szebb jövődőt iránt, azóta nyomdokában jár az anyagi és szellemi emelkedés útján. Adja a magyarok hatalmas istene, hogy nemzetünk géniusza, a békeesség anygala, elvezthesse társadalmunkat a 300-ik évfordulóhoz is, mely a verejtékes munka anyagi és szellemi sikereinek örömteljes ünnepe legyen. A mostan reánk néző n a g y nemzetek rokonszenve változzék át akkorra irántunk való benső és állandó barátsággá. Él magyar, áll Buda még, a mult csak példa legyen most s küzdve honért bizton nézzen előre szemünk. Legyen a magyar nemzet nagygyá, szabaddá és boldoggá — ivadékaiban. A népek istene meghallgatja a magyar szív főhását, hiszen... megbűnhötte már e nép a multat s jövődőt.

(Néh. Borúth Elemérnek) irodalmi hagyatékát már átnézték barátai. Ujabb költői műveknek nyomára ez ideig nem akadtak. Találtak ugyan művészi ecsettel festett travesztáló képeket, de azok a legbizalmasabb baráti kör albumának tulajdonai maradnak. Vannak azonban költeményei, melyek az általa szerkesztett „Hegyalja“-ban jelentek meg s melyeket 1878. évi költemény-kötetéből, tulszigorú bírálattal önmaga iránt, mellőzött. Ugyancsak a Hegyaljában vannak tőle becses prózai, jelesül pedig esztetikai dolgozatok is, melyeket költeményeinek összegyűjtésénél figyelmen kívül hagyott. Költői és prózai dolgozatait összegyűjtve arcképével és jellemrajzával kiegészítve át fogjuk adni a nyilvánosságnak. Jellemrajzának megírására a leghivatottabb toll vállalkozott. Azért mi óvakodva tartózkodunk ilyféle kísérletek gyenge megírásától.

(Műkedvelő halászok.) Mintegy 40 tagból álló kedélyes társaság gyűlt össze f. hó 5-ikén a természetű parkká alakított szőlőskei Bodrogparton. Reggel 8 órakor már megindult a karaván. A borsii uton felvert porfelleg jelenté, hogy a szőlőskei erdőnek zajos napja lesz. A derék petrahal halászok, kik az éjjeli halászat eredményéből itélve halászati professzorok, a nőkkel tarkított szép társaság kedvéért 9 óra után néhány-szor még meghúzták a majdnem százöles hálót s azután hozzá láttak az „isten“i halászlé, nyáron sült halak és halpaprikás készítéséhez. Egy része a társaságnak fürdött, más része a szakácsművészetet leste el, élesíteni étvágyát az időnkénti szaglás és izelés által. D. u. 2 óra tájban, mikor a főszakács elkialította, hogy készen, kiosztotta a tréfás menü, mely az étvágyat még jobban fokozta, mint a köztünk levő patikusnak „mereg-gel kevert szerelme.“ Képzeld el kedves olvasóm 5 óra utánra azt a tarka képet... Itt egy kassai szép asszonynak arcát (bizonyosan tévedésből rózsának nézve) megcsipte egy darázs, azt borogatta 3—4 vöröskereszt egyesületi praktikáns; amott a társaság vénebb legényei a falusi parasztszépkeknél húzták a friset, az uri szépnem tisztelői az asztalok körül maradtak, rettenetesen törvén a francia nyelvet egy szép bonnak miatta; majd rágyujtottunk az isteni dalra nők, férfiak vegyesen mindenki szive és szája íze szerint, s ha a veres pirotechnikus nem figyelmeztet tűz-játékával, hogy „este van, este van kiki nyugalomra“, még talán most is égnék a bor, dal és szép szemek tűzétől. Ezer köszönet a rendezőknek, kik a legfokozottabb igényeket is igyekeztek figyelemmel kielégíteni; de még ezerszer nagyobb köszönet kedves Mathias barátunknak és szeretetreméltó nejének, kik a magyar barátság és szivesség felülmulthatatlan előzékenységével egy feledhetetlenül kedves nap sikerült képével gazdagították szívünk albumát. Egy jelen volt. (L. Tárancák is. Szerk.)

(Borúth Elemér mint feltaláló.) Azt tudtuk felőle, hogy kitűnő metsző, festő, fuvolás és fotografió — műkedvelésből. De azt, hogy kémiai tanulmányokkal is foglalkozik, sőt mesterileg érti, nemcsak a szivnek, de a lombiknak titkait is — csak mostan tudtuk meg. A cinkografia terén olyan tökéletességnek jött a nyitjára, mely találmányának nagy jövőt ígér. Családjá a találmányra szabadalmat fog kérni.

(Gyászjelentés.) Parnói Molnár József kir. tanácsos és fia Béla fájdalomtól szívvvel jelentik úgy a magok, mint a testvérek és számos rokonnak nevében forrón szeretett neje, illetve édes anyjának parnói Molnár Józsefné szül. Hagyárosi Zalay Erzsébetnek, f. hó 8-án, esti 11 órakor, hoszas szenvedés s a halotti szent-segek fölvétele után történt gyászos kimúltát. A boldogult hült tetemei f. hó 10-én, délutáni 3 órakor tognak a gálszécsi sirkertben a róm. kath. egyház szertartása szerint örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise áldozat f. hó 11-én, d. e. 9 órakor fog a gálszécsi róm. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Gálszécs, 1886. évi szeptember hó 8-án. Áldott legyen emléke!

(A községi jegyzők) országos egyesülete a fővárosban legközelebb megtartott közgyűlésén Patay Miklóst, S.-a-ujhely város jegyzőjét s lapunk munkatársát, választmányának tagjai sorába igtatta.

(Kinevezés.) Paszlavszky Sándor káplán, hoszabb időn át Zichy Rezső gróf házában nevelő, S.-a-ujhelybe hitelemzőnek nevezetett ki. Üdvözljük.

(A városi főbíró figyelmébe) ajánljuk a Wih-s-féle kávéház kioszkjának tőzsomszédságában lévő föld alatti csatornának szeleld nyílását. Legyen szives intézkedni aziránt, hogy annak rámozata a földbe lejjebb súlyosztassék s erős, kemény fából készült lappal légmentesen elzárassék. Csodálkozni lehet azon, hogy a fúutca leglátogatottabb pontjának eme disztelenségét felszólal-sunk nélkül eddig észre nem vette.

(Gyászhir.) Ladoméri Ladomérszky Miklós zemplénmegyebeli valkói gör. kath. lelkész 1886. évi szeptember hó 4-én éjjel hoszas betegség után jobblétre szenderült. A boldogult, ki alig 42 évet élt, a leggyöngédebb férj, szerető, gondos család-apa, híveinek a szó szoros értelemben lelkiatyja volt. Bánatos özvegyén kívül öt kiskoru árvája siratja. Nyugodjék békével!

(Az utazóknak) azt tanácsoljuk, hogy Borsi felé csak napvilágnál utazzanak, mert nincs az a diplomatikus kocsis, aki az út közepére rakott kopkákon a kéz- és lábtörések ellen utazóit biztosíthatná. Ajánljuk a hatóságoknak, tessék róla meggyőződni a gyártelep melletti vasuti átjárónál, de napszállat előtt, nehogy valami malőr történjék vele, mert akkor ki segít a baján?

(A szept. 2-án tartott ujhelyi orsz. vásárban) ügyes fogással kerített kézre az „aranyos ember“ fia közül egyet az ujhelyi járás főszolgabírája. Fürkésző szemmel észre vette ugyanis, hogy a kánikulai hőség ellen valaki azt az öltözési módot gyakorolja, hogy a magyar nadrág fölé huzza azt, a mi a nadrág alatt szokott lenni. Galléron csipte tehát s a megmozgatás után kiderült, hogy az „ipse“ egy azok közül a jó-madarak közül, akik hamis aranyok bevéltásával szedik a vásáros népnek együgyű áldozatait. Ő „ipse“-sége természetesen a „hüves“-re került s most ottan elmélkedhetik arról, hogy mégis csak bolondság kánikulás időben olyan jól felöltözni. — Egyébiránt az országos vásár népes volt. Kereslet és kínálat azonban ott, a hol mi a legnagyobb érdeklődéssel jártunk, a marhavásáron nagyon aránytalan volt. A marhának nem volt ára. Mint mondani szokták: szép szóért is adta a szegény paraszt. A mézsárosok pedig értenek a szép szóhoz.

(Veszett kutyák) kóborolnak ismét városunkban. Óva intjük a járó-kelő közönséget. A rendőrség legyen ébren. A rendszabályok papiros malasztjába pedig életet kellene önteni.

(Lengyel Mihály uram) egy becsületes ujhelyi polgár és bodnár mester fölkereste szerkesztőségünket s letette nálunk panaszt írásban, melynek vejele az, hogy a filokszéra nemcsak a szőlőnek, hanem a bodnár-iparnak gyökerét is végenyészettel fenyegeti. A bodnár-ipar filokszérája pedig a rabipar. Ügyére-bajára fölkeri a bodnár-filokszéra kormánybiztosának a figyelmét. Mi szivesan adtunk helyet kérelmének s annak érdemleges elintézésére ezennel felkérjük a kassai ipar- s kereskedelmi kamara figyelmét.

(Szegei-longi divat) szerint arra a házra, ahol a literatura nem járja, rá írják fehér fálon nagy fekete betűkkel, hogy: „ez a ház nem korcsma“. Ha Ujhelyre is behoznák ezt a divatot, ugyan hány ház maradna feliratlanul? Minden második. Van is aztán itten olyan istenkáromlás, hogy sokszor behangzik a pap predikálásába. Mert András bácsinak elég dolgot ad az a „vak kódis.“

(Az meg már ujhelyi divat), hogy az utcákat hetivásáros napokon mindjárt a vásáros nép eltakarodása után seprik. Nem halaszthatnák el ezt az augiási munkát az éjjeli órákra? Mit szól hozzá a szegei-longi bíró?

(Homonnára) szept. 4-én reggeli 7 óra 20 perckor érkezett külön vonattal Albrecht és Vilmos főherceg több törzstiszttel. A vonatnál gróf Andrassy Aladár által fogadtattak és miután egy e végre felállított sátorban, mint gróf Andrassy Aladár vendégei megreggeliztek, 3¹/₂ órai ott tartózkodás után Chyrow és Przemislen át Grodekbe Galiciába utaztak. Az upor-terebesi vasuti vonalon az a kellemetlenség történt, hogy a Galiciából igyekvő személyvonat (a mellőzés helyül Upor volt megjelölve) nyílt pályán szembejött a főhercegi külön vonattal. A könnyen végzetessé válható tévedés az upori állomás részéről történt. Szerencsére egy vasuti ór a személyvonatot Terebesre idejekorán visszaterelte s ekként minden bajnak eleje vétetett.

(Állategészség ügyünk) veszélyeztetve van. L. Bényéről sürgönyileg jelentették az alispáni hivatalhoz, hogy két db szarvasmarha hullott el ottan lépfenében és több db megbetegedett. H a t e z e r k é t s z á z n y o l c □ kilomertnyi Zemplén vármegyének harmadik állatorvosa — hol késsel az éji homályban?

(Budavár visszafoglalásának) 200 éves fordulóját, mint rendes levelezőnk értesít, Sztropkó városában is megünnepelték. Szeptember 4-én

este a plebáni templom tornya fényesen ki volt világítva, mozsarak durrogtak, a zenészek a torony állványán harci indulókat s riadókat játszottak. Szeptember 5-én 10 órakor a plebánia templomban zenés mise és „Te Deum” volt, melyet De gró Péter sztrópkói plebános mondott. A misén a kir. járásbíró, szolgabíró, hivatalnokai testületileg, az összes intelligencia, a város lakossága igen nagy számban vettek részt, sőt a falusiak is oly tömegesen sereglettek össze, hogy a templom zsuffolásig megtelt, s igen sokan be sem fértek. Egyszóval e vidék tótajku lakossága megmutatta, hogy testestől-lelekestől magyar érzelmű, s hű fia a magyar hazának, s legszentebb óhaja: Isten óvja magyar hazánkat minden csapástól.

(A valódi kánikulai napok) ideje most következett be vidékünkön. Rekkendő melegség van minden nap, éjjel pedig hűvös. Hasznos esőt aug. 20-a óta hasztalanul vár a föld népe. A tengeri vetemények sok helyen teljesen kiégtek, a szőlő sem fejlődhetik kellőleg a nagy forróság miatt. A szántás-vetés is kénytelen szünetelni. Ismét egy aggasztó jövőnek néznek eléje gazdáink.

(Közművelődés.) Szatmár vármegye közönségének a közművelődési célokra megszavazandó s az I. százalékos megyei pótadó ügyére vonatkozó átiratát megének 100 tagu küldöttsége, folyó hó 11. tartott ülésén tárgyalta s hármassal a lvi álláspontot fogadott el és jelölt ki a közgyűlés elé terjesztésre: a pótadó címe, *menynyisége, és kezelése* tekintetében. Behatóbb eszmecserék után a pótadó címét ajánlatik: „óvóiskolának alapítására és szegényebb sorsu iskolák, felekezeti különbség nélküli segélyezésére szolgáló alap”. A pótadó mennyiségét I. százalékban állapítja meg az értekezlet. Az alap kezelése az alispán vagy törvényes helyettesének elnöklété mellett öt megyei bizottsági tagra lenne a megyei közgyűlés által ruházandó. Az értekezlet legott ki is jelölte kebeléből e bizottságot: gr. Andrásy Tivadar, Prámer Alajos, Nemes Lajos és Viczmándy Ödön személyében.

(Az adók behajtása tárgyában) a pénzügyminiszterium a főispánokhoz és az adófelügyelőségekhez újabb szigorú rendeletet bocsátott ki, melyben az adófelügyelőknek kötelességükre tétetik, hogy miután június és július hónapokban az adók behajthatása korlátozva volt, augusztus hónapban pedig már nemcsak a mezőgazdasággal foglalkozók részére nyíltak meg a források, hanem ennek folytán az ipar és kereskedelem is új lendületet nyert, az adók egész szigorral hajtásának be s különösen a hátrálékosok ne csak megintessenek, hanem ha nem fizetnének, a végrehajtás is alkalmaztassék.

(Nem „megye”, hanem „vármegye”.) A belügyminiszter egy szabályrendelet tárgyában leérkezett leiratában kimondta, hogy az újabb törvényhozás szellemének megfelelőleg a törvényhatóság nem megyének, de vármegyének nevezendő.

(A korcsmázás ellen) igen jó szert talált fel Göndöcs Benedek békés-gyulai apát. A derék népbarát indítványára Gyula város még a múlt évben egy népkertet létesített, abban ténzenét, majd tánchelyiséget s most már minden vasárnap a nép, minden két hétben egyszer az intelligencia rendez táncmultságokat. E multságokban való részvételért minden belépő 5 krt fizet, melyből a cigányzenét, világítást fizetik. A fennmaradó összegből tüzi-játékokat, léggömböket és egyéb meglepetéseket szereznek be, végül pedig alapot gyűjtenek, melyből Benedikty építő terve szerint csinos vigadót fognak építeni. A népmultság főelőnye az, hogy 5 krnál többre nem kerül, mert korcsma vagy bormérő helyiség nincs és nem is lesz. Hogy mily közkedveltségnek örvendenek a népmultságok, az bizonyítja legjobban, hogy az első napon 780, a másodikon 1148, a harmadikon 1322 egyén jelent meg a nép köréből, az intelligenciából pedig 300-500-an. Ajánljuk az eszmét a zempléni népkertek figyelmébe.

Irodalom.

(A művelődés emelkedésének) legbiztosabb mértéke a sajtó. A milyen a nemzet, olyan a sajtója. Ez okból örömmel tölthet el mindenkit ama nagy élénkség, mely a hazai sajtó életében mutatkozik; különösen életet keltő akkor, a midőn oly jelenséget vet fölszínre, mint a „Remény” szépirodalmi képes heti lap. E lap a magasabb irányu szépirodalom művelésére, az erkölcsi élet nemesítésére úgy van szerkesztve, hogy a legkövetelőbb izlést is kielégítse. A „Remény” minden héten vasárnap 16 oldalon jelenik meg. Munkatársai hazánk legjelesebb írói. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV. ker. Ferenciek bazára.

(A vállalkozók lapjának szerkesztősége) Budapestről lapunk utján is tudatja, hogy a „Vállalkozók Lapja” és a „Der Bauunternehmer und Lieferant” című heti szaklapok ezentúl hetenkint kétszer fognak megjelenni. Az előfizetési ár emelkedni nem fog.

(Szerkesztőségünknek beküldött) a fővárosi körökben is nagy feltűnést keltett „Liszt Ferenc röpirat”. A röpirat magyar és német szöveggel, díszes kiállításban jelen meg. Liszt Ferenc életrajzán és működésén kívül a nagy mester jól sikerült arcképét is hozza. Melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe e röpiratot, melyet 3 db 5 kros levélbélyeg beküldése után bérmentve küld meg a kiadóhivatal: Grangeret M. irodalmi vállalata, Budapest Ferenc József rakpart 2, sz.

(Kereskedelmi tudományok) című folyóirat indult meg Budapesten a tudományos egyetem, keresk. akadémia és a főváros első kereskedelmi iskoláinak irodalmi működéséről régen ismert szaktanárok köréből. A folyóirat két hetenkint 3 iven jelenik meg, melynek egy-egy iven önálló keresk. tudomány ágat tanít, a harmadik iven pedig mint „keresk. és pénzügyi szemle” azoknak, kik a kereskedelem és ipar terén mozognak, nemcsak érdekes, de a pénzintézetek s ügykeres. vállalatok tisztviselőinek valamint a keresk. ügyekkel foglalkozó jogászoknak kimeríthetetlen és nagybecsű olvasmányt nyújt. A most hozzánk beküldött első füzet az üzleti könyvvezetést és váltó-ismét tanítja s minthogy a folyóirat a szerkesztői üzenetekben a tanulás tekintetében is utmutatást ad, az egyes tudományoknak mint könyvvitel, váltó isme, keresk. és politikai számtan, nemzetgazdaság, pénzintézeti üzletvitel, stb. magánuton is megtanulható. A folyóirat Zachár Gyula tanár és ismert közgazdasági író szerkesztésében jelenik meg s jeles munkatársai dr. Bochkor Károly egyetemi tanár, dr. Gödö József tanár, dr. Kenedi Géza ügyvéd, Lengyel Sándor, Boller Mátyás, keresk. iskolai igazgatók, dr. Matyasovszky László tanár, Névy László a budapesti keresk. akadémi. igazgató helyettese, Röser János a Róser-féle intézet igazgatója, Schneller Alajos a pesti hazai első takarékpénztár főkönyvvezetője. Ajánljuk ezen a szakirodalmunkban egymagában álló nagy becsű munkát az érdekeltek körök figyelmébe. Mutatványszám a szerkesztőhöz (Zachár Gyula Budapest Albrecht ut 8, sz.) intézett megkeresésre, bérmentve és ingyen küldetik.

(Az „Ország-Világ”) 36. száma a következő dus tartalommal jelent meg: Ünnepeken. Irta A. Z. — Buda és Pest visszavétele. Irta Károlyi Árpád. — Egy elhibázott élet. Én is szavaltam egykor... Egy gondolat. (Költemények) Irta Palágyi Lajos. — Szeverin, a különc. Lengyel beszély. Irta Siemienski Lucian. — Furdői történetek. Parthie-vadász a furdóban. (Képekkel.) — Irta Porzsolt Kálmán. — A bucsuzató. Kántor-história. Irta Azar. — Színészvér. Regény. Irta Bródy Sándor. (Folyt.) — A hétről. Irta Székely Huszár. — Állandó rovatok: Tudomány és irodalom, színház és művészet, újdonságok, sport, könyvpaic, himen, gyászrovat, innen onnan, rejtvények, szerkesztői üzenetek, naptár, hirdetések.

A közönség köréből.

— E rovatban közlötékért nem felelős a szerkesztőség. —

Nyilatkozat.

A f. évi szept. hó 14-ik napján tartandó megyebizottsági közgyűlésen betöltendő ötödik árvaszéki ülnöki állomásra, a fenforgó körülmények folytán pályázni nem ohajtván, a midőn ezen elhatározásomat a bizalmukkal megtisztelt t. bizottsági tag urakkal tudatni bátor vagyok, jövőre is kikérendő becses pártfogásukért hálás köszönetem nyilvánítom.

S.-a. Ujhely, 1886. szeptember hó 7-én.

alázatos szolgáluk
Farkas Dezső,
megyei II-od aljegyző.

Válasz „az ősi állapotra.”

A lefolyt iskolai szünetidők alatt, volt Zemplén megye emporuma közelében Kis-Toronyán egy budapesti tanító ur, ki a „Zemplén” f. évi auguszt. 22-én megjelent 34. számában „ősi állapot” cím alatt adott „tárcában” egy hamis bankjegyet hozott forgalomba. Hogy kitől kapta, azt nem keresem; de, mint Nagy-Toronya szü löttjétől, annyit méltán elvárt volna e község, hogy legalább fűrkészte volna ki előbb, vajjon a bankó értékét fedezi-e valami érc-alap s csak úgy eresztette volna világgá: feltüntetni benne Nagy-Toronya fotografiáját. Most legalább én is, ki különben tisztelem S z a b ó Kálmán ur személyét, meg lettem volna kímélve attól, hogy megmondjam neki, miszerint e cikk megírásánál *sugalmazói egyszerűen, de alaposan felültették*; elkezdve azon statisztikától, melyben éles megkülönböztetéssel a gör. katolikusokat tótoknak, s a kálomistákat magyaroknak nevezi. Vajjon alapos-e a klaszifikáció arra, úgy látszik, nem gondoltak; de nagy szerencse a községre, hogy eszökbe nem jutott, miszerint itt róm. katolikusok is laknak, mert azokat legalább is cseheknek kereszteltették volna. Én ugyan elisme-

rem igazságnak azt, hogy a község lakosai önmaguk közt többnyire tótul beszélnek (régí megszokás utóhangjai,) de azért kivéve egyes idősebbeket s bevándorlott cselédeket, bizony Diogenes lámpásával sem találma már itt embert, aki nem tudna magyarul. A fiatalság pedig mind tudja és beszéli a magyart. Hazafiság tekintetében pedig — ha ugyan ez intoleráns megkülönböztetés oda akart célozni — biztosíthatom a cikkíró és leginkább *sugalmazóit*, hogy itt senki sem akad a községben, aki bárkivel szemben is kisebbnek érezné magát.

Én azt hiszem, hogy már ez is haladás; és ha az, dacára a tagadásnak, mégis csak kellett lenni a „helység jobbjai” közt olyaknak is, kik ügyeltek arra, hogy a közönség ne maradjon tisztán csak az agyagnál. Sőt, ha összehasonlítom a multabb idők állapotát a jelen helyzettel, igazán sajnálnom kell, hogy cikkíró ur régi emlékeihez s a sugalmazók félszeg informálásához nem állított oda alapos tudatot a jelenről.

Nem akarok lenni „Cicero pro domo sua”. Nem mondom, hogy Nagy-Toronya minden tökélyvel fényeskedik; a hibát mindig hibának fogom nevezni, de hát Rómát sem építették egy nap alatt. És, hogy az építés csakugyan halad, a községből sok embert tudnék állítani elő, kik nem keresztarmolással, de munkás kéztől telhető kézírassal adnák meg róla a bizonyoságot. „Durva és szilaj” erkölcsökkel sem sokszor állunk szemben; eltekintve természetesen a fiatal vérnek egy évben, legfőlegbb egyszer-kétszer történő tulajkapasaitól. De uram! ez Budapesten is megtörténik; a különbség csak az, hogy ott karddal, itt pedig bottal hagyják egymást helybe.

De térjünk át még egyszer a mi borzasztó tudatlanságunkra. A 19. század alkonyán erőll beszélni mindenkor érdekes dolog; sőt rásütni valakire a tudatlanság bélyegét még tetszetős is lehet. Csakhogy ennél is alapos ismerettel bírva kellene eljárni; mert egyszerűen csak megírni, hogy a nagy-toronyai „kötelezvények” koramizálására, birói hitelesítésekre, jegyzői ellenőrzésekre csak a keresztet karmolja s nevétségessé válik, ha meggondoljuk, hogy ez a biró 3 *gimnazidális osztályt végzett*. És azután ily alapos (21) tudattal haladva, megtámadni leginkább a gör. kath. iskolát, meghurcolni benne egy több mint 30 év óta működő öreg embert, legalább is türelmetlenség. Legyünk csak igazságosak. Igaz, hogy ez a szegény öreg tanító, mint iskolás, csak egy évi képezdei tanfolyamot végzett s mint ilyen, tanítók hiánya miatt — már alkalmazva lett, később pedig vizsgálatra hivatott. Hogy pedig az ötvenes évek elején még nem kellett a tanítónak annyi ismerettel bírnia, mint most, annak talán nem ez a perhorreskált öreg ember az oka s így nem is szerezte meg magának azt az érdemet, hogy 30 éves működése után koldusbotot nyomjunk a kezébe; annyival is kevésbbé, mert megtette a haladásnak azt, hogy az 1881-iki sárospataki póttanfolyamot végighallgatta s onnan N e m e s Lajos kir. tanfelügyelő és D e z s ó Lajos képezdei igazgató urak aláírásával, szorgalmáról tanuskodó bizonyítványt hozott. Ez pedig mint tudjuk őt a tanításra képessé teszi. De eltekintve mindezekről, ha cikkíró ur csak kevés fáradságot vett volna magának a tudakolásra s nem hitt volna vakon a *sugalmazóknak* — itt közelben lévén, könnyen megtudhatta volna, hogy ez az öreg tanító maga mellett, már évek óta képezdét hallgatott segéd tanítókat alkalmaz. És ismét, ha az iskolások állapotáról akart volna biztos tudomást szerezni, itt talált volna magasan művelt uri emberekre, kik látták gyermekeink haladását s nem csak meglepetve fejezték ki elismerésüket, de sőt őket pénzzel ajándékozták meg. Csak P o l s c h és K o n c z urakra hivatkozom.

Hogy anyagilag szegények vagyunk az igaz; de még ily körülmények között se féltse ön uram népünket az „elbutítástól”. Nem lesz reá oka, én állok érte jót; mert ez tapasztalatom és meggyőződés.

Egyébiránt ajánlom községüket jobb akaratába!

Fedák Endre.

Tanügyi rovat.

Vettük a homonnai műfaragó szakiskola 1885-86. tanévi, szerkesztőségünkhez beküldött értesítőjét. Nem tartjuk érdektelennek s a szülőkre nézve alapos tájékoztatásul közölni ebből az iskola célját és e cél elérésére alkalmazott tanítási eljárást ösmertető fejezetet, mely így szól: A műfaragó szakiskola célja: a faipar, illetőleg a műfaragás, műasztalosság és esztergályozás terén oly iparosokat képezni, kik úgy a stíl, mint a fejlettebb izlés korszerű követelményeinek teljesen megfelelő faipar-cikkeket legyennek képesek előállítani; különben pedig birjanak mindazon gyakorlati és elméleti ismeretekkel, melyek őket a legműveltebb hazai iparosok sorába emeljék, nekik a további önképzést is lehetővé tegyék.

E cél elérése végett kiváló gond fordítottak a rajzolás és mintázás tanítására, mint a későbbi haladás nélkülözhetetlen alapjára. Általában a tanulók a tanfolyam első évében, eltekintve az elméleti tantárgyak tanításától, majdnem kizárólag a rajzolás és mintázást gyakorolják; míg a fafeldolgozásánál csak oly irányban és oly mértékben vétetnek igénybe, a mennyi elegendő arra, hogy a sokféle szerszám biztos és helyes kezelését idején megszokják. A tulajdonképeni műfaragás, nemkülönben az esztergályozás csak a tanfolyam második és harmadik évében gyakoroltatnak, mindinkább fokozódó mértékben; de akkor sem az oly nagyon szükségesnek tapasztalt rajzolás és mintázás elhanyagolásával. Hanem inkább ezekkel összefüggésben. A tanulók ugyanis a készítő tárgyát mindenkor először gondosan papírra rajzolják, azután mintázzák, majd ismét fára rajzolják és csak ilyen alapos előkészület után fogatosítják a metszést. Megjegyzendő, hogy a tanfolyam harmadik évében a műasztaloság gyakorlása határozottan előtérbe lép. Csupán oly tanulónál marad a mintázás gyakorlása a tanfolyam 3 évében is tulnyomó, ki a szobrászat iránt kiváló hajlamot és tehetséget árul el.

A felsorolt gyakorlati tantárgyakon kívül tanítatik még: a magyar nyelv- és üzleti iránt, számtan, mértan és mértani rajz, az egyszerű könyvvitel, a faipar elmélete, földrajz és hazánk történelme. Természetesen e tantárgyak tanításánál mindenkor főképen a gyakorlati irány tartatik szem előtt. A tanulók hetenkint egy órában, a hit- és erkölcsstanból is nyernek oktatást.

Általánosságban körülírtuk a műfaragó szakiskola célját, valamint az eljárást, mely által a kitűzött célt elérhetőnek véljük. Hogy azonban az érdekeltek ama gyakran hozzánk intézett kérdésre nézve: »Mi lesz, vagy mi lehet a fiából, ha a homonnai műfaragó szakiskolánál a három évre terjedő tanfolyamot elvégezte?» — teljesen tisztába jöhessenek, szükségesnek tartjuk még a következőket elmondani:

Senki ne gondolja, hogy az a 15—18 éves ifju a három évi tanfolyam bevégeztével már teljesen kész műiparos, a mesterek mestere, kiknek további tanulásra többé szüksége nincsen. Éppen úgy azt se gondolja senki, hogy a műfaragó szakiskolát végzett ifjunak okvetlenül és kizárólag csak műfaragónak kell maradnia. Ellenkezőleg; a műfaragó iskola 3 év alatt oly alapismereteket nyújt az ifjunak, melyek őt alaposan arra képesítik, hogy az iskolából az életbe lépve, magának oly ipari, esetleg művészeti szakot válasszon, mely tevékenységének és természeti hajlamának legjobban megfelel, melyen, tovább tanulva és magát e mellett már saját keresetéből fentartva, valóban mesterré képezheti ki. Oly ifjak tehát, kik legtöbb hajlamot és tehetséget árultak el a műfaragás, műasztaloság vagy esztergályozás iránt, a három évi tanfolyam elvégeztével természetesen műasztalos- vagy esztergályos műhelybe, vagy butorgyárba lépnek, mint fizetett segédek és magukat ez iparszakok valamelyikében tökéletesítik. (A felügyelőségnek mindig gondja van arra, hogy ily ifjak a legalkalmasabb helyekre kerüljenek.) Esetleg maradnak önálló műfaragók. Oly ifjak ellenben, kik főképen a mintázásban és rajzolásban kitűnők, vagy a szobrászat iránt mutatnak kiváló hajlamot, a mintázást gyakorolják tovább és főképen vasgyárakban alkalmazhatók — mint mintázók; vagy szobrászokhoz állanak munkába, mint szobrászsegédek; esetleg a magasabb kiképezés végett, akár a szobrászatban, akár a művészet más e nemű szakában, felsőbb műiskolába lépnek át. Akadtak már többen a tanulók közül, kik a nálunk ez ideig nagyon elhanyagolt, de annál jobboldalmazhatóbb gyermekjátékszer készítésre adták magukat. Az intézetnek a lefolyt tanévben 17 növendéke volt.

Gondoskodva van ösztöndíjakról is; nevezetesen:

- A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium jóváhagyása folytán van az intézetnél 3, egyenkint évi 60 forintos stipendium.
- Az első magyar-gácsországi vasutnak van a műfaragó iskolánál 4, egyenkint évi 60 frtos ösztöndíja. Ily ösztöndíjért kizárólag oly tanulók folyamodhatnak, kiknek szülői a nevezett vasutnál szolgálatban vannak. Ezek az ösztöndíjak három évre adományoztatnak.
- Oly tanulók, kik a fentebb említett ösztöndíjakat nem élvezik, minden általuk eladás végett készített cikk becsértékének 50%-át kapják ösztöndíjjul. Sőt a hatvan forintos ösztöndíjat élvező tanuló is folyamodhatik az 50%-os elnyerésért; de csak oly esetben sikerrel, ha a tanuló vidéki és bebizonyítja, hogy szülőitől, szegénységük miatt, anyagi segélyben nem részesülhet.

Az állami ösztöndíjakért folyamodni nem szükséges. A legszorgalmasabb és legjobb maga-

viseletű tanulóknak adományoztatnak ezek előleges folyamodás nélkül.

Köszönet nyilváníítás.

Alulírott úgy magam, valamint községemnek összes lakosai részéről hálás köszönetet mondok nagyságos N e m e s Lajos kir. tanácsos Zemplén vármegye nagyrédmű és ügybuzgó tanfelügyelőjének azon szívességeért, miszerint tanítványaimnak 68 drb erkölcsös olvasmányu könyvet ajándékozni kegyeskedett.

Bodrog-Zsadány, 1886. szept. 10.

Kárpáthi Kohut Péter,
közös tanító, megyei biz. tag.

HIVATALOS RÉSZ.

Szabályrendelet

a községi faiskolák gondozása és a községi utak széleinek gyümölcsfákkal befásítása tárgyában.

(Folyt. és vége.)

45. §. Az ezen címen szóló bevételek és kiadásokról a község évenként külön számadást készít és azt a képviselőtestület aláírásával ellátva a megyének — többi számadásaival egyszerre — felülvizsgálat végett évenként február hó 1-ig bemutatja.

Mulasztás esetén az illetők 1—10 frtig terjedhető bírsággal sújtandók.

V. Ösztöndíjak.

46. §. Hogy a községi faiskolák ezen szabályrendeletnek megfelelőleg mielőbb beépítesenek s hogy az utak szegélyezése mentől előbb létesíttessék, az ezen szabályrendeletben felsorolt kényszereszközökön kívül, a megyei gazdasági egyesület ajánlatából következő ösztöndíjak léptetnek életbe.

A) Azon néptanító, aki ezen szabályrendelet I. fejezetének 4. §-ában körülírt köteletségének az életbeléptetést követő 1-ső évben legpontosabban megfelelt, 40 frt jutalomdíjban részesíttetik.

Az, aki köteletségének egészbeni teljesítésében tőle nem függő akadályok által megakadályoztatott, de szorgalma és igyekezete őt II-od sorban kitüntetésre érdemesítette: 20 frttal, aki a III-ik díjra érdemesnek ítéltetett, 15 frttal a IV. díjra érdemes 10 frttal, az V. díjra érdemes pedig 5 frttal fog megjutalmaztatni.

A jutalomdíjak ugyanazon év december havában tartandó gazdasági egyesületi közgyűlés által ítéltetnek oda és az azt követő május havában a díjazások alkalmával, vagy a helyszínén nyilvánosan osztatnak ki.

B) Azon néptanító, aki az életbeléptetés utáni 4-ik évbéli s ezen szabályrendelet 5. §-ában foglalt köteletségének teljesen megfelel, az azon év december havában tartandó gazdasági közgyűlés által 50 frttal fog jutalmaztatni.

A 2-ik díjra érdemes 30 frttal, a 3-ik díjra érdemes 20 frttal, a 4-ik díjra érdemes 15 frttal, az 5-ik díjra érdemes 10 frttal lesz jutalmazandó.

Az odaitélt díjak a következő év május havában a helyszínén nyilvánosan fognak kiosztatni.

C) Az ezen szabályrendelet 6. 7. és 8. §-ában foglalt köteleseit is egészben pontosan teljesített néptanítónak 70 frt. A 2-ik díjra érdemesnek 40 frt, a 3-ik díjra érdemesnek 30 frt, a 4-ik díjra érdemesnek 20 frt, az 5-ik díjra érdemesnek 15 frt fog a gazdasági egyesület pénztárából azon évi december havában tartandó közgyűlés által odaitéltetni s azt követő év május havában nyilvánosan kiszolgáltatni.

D) Ha ugyanazon díjra több néptanító tette magát érdemessé, az eredeti díjak megtartásával újabb díjak megállapítása és sorshuzás utáni kiosztása — a gazdasági egyesület jogköréhez tartozand.

Pénzbeli díjakon kívül kitüntető oklevelek is adományozhatók.

47. §. Oly községi előjárók részére, akik a befásítás és községi faiskolák közül reájuk rótt köteleseiket kitüntető pontossággal teljesítették: az ellenőrzésre kiküldött egyleti tagok és a szolgabírák által a gazdasági egyesület elnökségéhez beküldött előterjesztések alapján, a gazdasági egyesület közgyűlése által megállapított díjak fognak hasonlóan a helyszínén kellő nyilvánossággal szétosztatni.

VII. Vándor tanár.

48. §. Hogy a néptanítók a községi faiskolák létesítése és továbbfejlesztése, úgy nemkülönben a befásítás körüli teendőiket kellő szak-

értelemmel és pontosan tehessék, a néptanítók betanítására az ezen szabályrendelet életbeléptetése 3 első évében vándor-tanár fog alkalmaztatni.

A vándor-tanár kiküldése iránt ezen szabályrendelet alapján a nagyméltóságú földmivelési miniszter kéri fel.

49. §. A vándor-tanár a megyei gazdasági egylettől nyert utbaigazítás és a m. kir. földmivelési miniszter utasítása szerint jár el.

VII. Életbeléptetés.

Ezen szabályrendelet jóváhagyás végett a m. kir. földmivelési miniszteriumhoz felküldetvén, jóváhagyás után azonnal életbe lép.

Kelt Zemplénmegye bizottságának S.-a. Ujhelyben 1886. évi április 30-án tartott rendes féléves közgyűlésében.

Jegyzette:

Vlozmány Ödön,
főjegyző.

9159. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

Körzés s eredmény esetén jelentéstétel végett a főlzolgabirónak kiadatik.

S.-a. Ujhely, 1886. szept. 3.

Matolai Etele,
alispán.

Másolat.

A tokaji járás főlzolgabirójától. 210886. sz. Tekintetes alispán ur! Folyó hó 8-án a Lónyay Ödön örökösei b. olasz kastélyából délután 4. 5 óra között a következő ezüstnemek u. m. 2 drb. nagy ezüst kávékanna, 1 kis ezüst kanca, 1 ezüst tányér és 1 ezüst kukortartó elveszett; mely elveszett tárgyak P. V. betűvel vannak jelölve; becsértékük 700 frt. Minthogy ezen ezüstnemek az ó-liszikai csendőrség által fogatosított erélyes nyomozás dacára sem kerültek meg, özv. Lónyay Ödön, szül. Pázmány Vilma kérelme folytán ezen esetet köröztes cíljából tisztelettel bejelentem. Tokaj, 1886. jul. 11. a h. főlzolgabiró hiv. távollétében Füzessey Ödön, s. k. h. szolgabiró.

Pályázat.

Erdősítési jutalmakra.

A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium, az országos erdei alpból a magasabb hegységek fensíkjainak, tetőinek és gerinceinek nagy meredek oldalainak s illetve a közzgazdasági érdekből erdészetiileg mivelőndő oly területeknek beerdősítésére, melyeken hegyomlások, hó- vagy kőgörgöttegek megakadályozása, szélvész és vizek rombolásának, valamint a futóhomok továbbterjedésének meggátlása végett, az 1879. évi XXXI. t. c. 165. §-ában megjelölt erdősítés közzgazdasági szempontból szükséges s a melyeken létrejövő erdők véderőül fognak szolgálni, — a f. 1886. évre 3 nagy jutalmat és 3 elismerő jutalmat tűz ki.

Az első nagy jutalom 1000 franc aranyban.
A 2-ik „ „ 800 „ „
A 3-ik „ „ 500 „ „
Az 1-ső elismerő-jutalom 400 „ „
A 2-ik „ „ 200 „ „
A 3-ik „ „ 100 „ „

Ezen jutalmakra versenyezhetnek mindazon erdősítések, amelyek a folyó 1886. évben nem állami költségen fogatosítottak; még pedig a nagy jutalmakra, ha egy tagban legalább 25 (huszonöt) kat. holdra, az elismerő jutalmakra pedig, ha egy tagban legalább 10 (tíz) kat. holdra terjednek. Ehez képest versenyző lehet minden erdőbirtokos vagy birtokos-testület és illetve polgári, egyházi vagy urbéres község. A kiadandó jutalmakban azon erdőbirtokosok s illetve azon erdőtisztek részesülnek, kiknek költségén s illetve kiknek tanácsa szerint és felügyete alatt az erdősítés teljesített, feltéve, hogy a jutalom odaítélésének idejében azok a jutalmazott új erdők még birtokában vannak, illetve azt erdőtiszti minőségben kezelik s az új erdősített területet, a beerdősítés biztos sikerének elősegítése végett, a folyó évtől, vagy az első munkálatoktól kezdve a jutalom odaítélésének idejéig állandóan gondozták s a versenyző területen netalán pótlólag szükséges újabb erdősítési munkálatokat is évenként eszközölték.

A jutalmak az 1891. évben szolgáltatnak ki s azok két-harmad része az erdősítés költségeit viselő tulajdonost és egy harmad része az erdősítést teljesítő erdőtisztet illeti.

A jutalmakat a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium által, az országos főerdőmester vagy helyettesének elnöke alatt erdő-tisztekből alakított öt tagu bizottság

itéli oda, még pedig a beerdősülés s illetve a szükséges állab-alakulás biztosításának megtörtént igazolása alapján, a teljesített erdősítés közérdekű becsének sorrendje és minősége szerint.

A bíráló bizottság ítéletének alapjául szolgálnak az illetékes közigazgatási, erdészeti bizottságnak s illetve a kir. adófelügyelőnek a versenyző erdősítések felett adott javaslatai és a bíráló bizottság részéről esetleg teljesítendő helyi szemlék.

Felhivatnak tehát mindazon erdőbirtokosok, kik a f. 1886. év tavaszi vagy őszi erdősítés ideje alatt a kezdetben megjelölt minősítéssel bíró erdősítést teljesítettek s a kitűzött jutalmakra pályázni kívánnak: hogy a folyó évi tavaszon történt erdősítést illetőleg legkésőbb folyó évi július hó végéig, a f. év őszi történet erdősítést illetőleg pedig legkésőbb folyó 1886. év december 25-ig az erdősítés helyének, telekkönyvi számának, a terület nagyságának (kat. holdakban), az erdősítésre használt fanemnek, illetve fanemeknek s utóbbi esetben azok elegyarányának pontos megjelölése mellett, annál bizonyosabban jelentsek be a földmivelési, ipar- és kereskedelem-

ügyi m. kir. miniszteriumnál, mert a pályázati feltételeknek bármely legkisebb részben való meg nem tartása esetében a versenyben részt nem vehetnek.

Budapesten, 1886. évi március hó 17-én.
A földmivelési, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium

Szerkesztőségi posta.

M. G. Megérkezett és besoroztatott.
B. K. N.-Kövesd. Várjuk be a szabályrendelet megjelölésének a végét s csak azután mondjunk bírálatot fölötte.
Sz. Gyulának. A becses anyagot legközelebb feldolgozzuk. Fogadja köszönetünket.
K. P. B.-Zsádány. Jövő számunkra maradt.
F. N. Tolesva. Jónni fog.
Ulisesi Névtelenek. Az ügyet befejezettnek tekintjük, azért újabb nyilatkozat kibocsátására nem vállalkozhattunk. Ha nevért elvette volna a fát — akkor igen.
Szenvedések szenvedése. . . . volt nekünk az ön versét átoltvasni.
A „sárospataki levél” tárgyalmasat miatt a jövő számra maradt.

Üzlet kimutatás.

Hivatalos piaci árkimutatás.

1886. szeptember hó 10-én.

100 kilogrammonként.	frt.	kr.
Buza legjobb	7	80
„ silányabb	7	60
Gabona legjobb	5	60
„ silányabb	5	40
Árpa legjobb	6	40
„ silányabb	5	90
Zab	5	30
Kukoricza	5	40
Burgonya	1	50
Széna	4	—
Zsupszalma	2	—
Alom szalma	1	40
Marhabús 1 kg	—	40
Szalona	—	56
Sertés-zsir	—	60

Felölös szerkesztők:

PAYZSOSS ANDOR és HORVÁTH JÓZSEF

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÖZV. BORÚTH ELEMÉRNÉ.**

HIRDETMÉNYEK.

Regale-bérbeadás.

Örös község regaléja az 1887. évi január 1-től 1889. évi december 31-ig három egymásután következő évekre f. évi október hó 4-én Örös község házában nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adni. A feltételek a község házában megtekinthetők.

Király-Helmezen, 1886. szept. 9.

BENCSIK
főszolgabíró.

Hirdetmény.

Tisztelettel alulírott úgy a helybeli mint vidéki műpártoló t. cz. közönség tudomására hozom: hogy több oldalú fölhívásnak engedve, **jövő október hó 1-től** a legújabb sikeres vívmányok és találmányok felhasználásával, az u. n. „**GELATIN EMULSIO**“ eljárással gyakorlati fényképészeti tanfolyamot nyitok. Ez alkalomból tisztelettel jelentem egyszersmind, hogy a már Magyarországon is oly nagy számmal elterjedt műkedvelők részére **egy sokszorosító (copir) műtermet is rendeztem be**, a melynek feladata a t. cz. műkedvelők eljárását könnyíteni és rövidíteni, mely által megvannak kimélve a hosszadalmas s idővesztéssel járó pozitív képek terhes előállításától, oly képen, hogy pl. egy a műkedvelő által beküldött (negatív) üveglemezről egy „visit” nagyságu kép-levonatot 5 kr-ért állítok elő. Az előállításra, valamint a különféle levonatok elkészítési árára vonatkozó árjegyzéket kívánatra bérmentve megküldöm s minden ez irányú megkeresésekre bővebb felvilágosítással készséggel szolgálok.

Megvételre ajánlok továbbá: **egy patent Wanausz turista camerát** 4 kettős szekrényvel (cassetta) és egy állvánnyal (statív);

egy „moment” készüléket (Verschluss);
egy 5-ös számú 48 mm. (Steinheil & Söhne) csoport antiplanettet;
egy Steinheil IV reproductio gépet nagy prizmával;
egy Picighelli-lámpát;
8 drb papier-masche tálcát stb. a fényképészethez szükséges eszközöket.

Mindezen tárgyak teljeseen újak s megvehetők, illetve megtekinthetők e lap kiadóhivatalában.

S.-a.-Ujhely, 1886. szeptember 11.

Tisztelettel
Kemény Jenő,
fényképész.

Makkoltatás.

Benczúr Emil ur mogyoróskai, reményei, detriki és t.-bisztrai tágas épületekkel és egészséges ivóvízzel bőven ellátott erdőségeiben mintegy

4-500 drb öreg sertés

kihizlalására elégséges

BIKK-MAKK

f. év szeptember hó 15-kén d. u. 2 órakor árverés útján el fog adni.

Személyes útbaigazítással és levélbeli felvilágosítással készségesen szolgál

az uradalmi erdész **Mogyoróskán,**
posta: Fekete-Patak.

SZOLYVAI POLENAI OLENYAI

savanyúvizek, valamint

LUHI-ERZSÉBET

gyógyforrás vize, — mindannyian kitűnő üdítő ita-
lok s járványos betegségek alkalmával is nagyhatá-
suak, — megrendelhetők

MARSALKÓ KÁROLY

kúrkási uradalmi ásványvizek bérlelőjénél **Nyiregyháza** s kaphatók országszerte minden nevezetesebb gyógyszerárakban, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben is.

Tk. 1671. sz.
1886.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Damka András végrehajtatónak Tóth János és Zsámba Borbála végrehajtást szenvedő elleni 130 frt 47 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. járásbíró területén lévő, és a t.-szadai 163. sz. tjkben Tóth János és neje Zsámba Borbála tulajdonú A. 1-7. sorszámok alatt felvett 1/4 kültelekből álló ingatlan vagyona az árverést 795 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. szeptember hó 24-ik napjának d. e. 10 órája Szada község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 79 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átjuttatni.

Kelt a szerencsi kir. járásbíró mint tkvi hatóságánál 1886. május 19-én.

Kiss György,
kir. albiró.

T. k. 778. sz.
1886.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Heurer Károly csödtömege önkéntes árverési ügyében a tokaji kir. járásbíró területén lévő, a tokaji 193. sz. tjkben 1977. hr. sz. a foglalt szőlőre 430 frtban és az 1883. hr. sz. a foglalt pusztá helyre 48 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi szeptember hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor a tokaji kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is aladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 43 forint és 4 forint 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszter. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átjuttatni.

Kelt Tokajban, 1886. évi április hó 7-ik napján a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságánál.

Sill Henrik, kir. albiró.

5221. sz.
polg. 886.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvénzék 4934/85. számú végzésével Hegedűs László hagyatéki tömegéhez tartozó értékpapíroknak a s.-a.-ujhelyi kir. jbróság 5221. sz. kiküldött végzése folytán az önkéntes árverés elrendeltetvén, annak a helyszínén vagyis S.-Patak községben leendő megtartására határidőül 1886. évi szept. hó 16-ik napjának délutáni 4 órája tüzetik ki, a mikorra a 20 drb s.-pataki népbanki részjegy, melyből 14 drb főiskolánál, 6 drb Szakácsy Jánosnál, 1 drb s.-a.-ujhelyi takarékpénztári részvény a s.-pataki főiskolai tanári nyugdíjintézeténél vannak kézi zálogul elhelyezve, az 1881. LX. t. cz. 107. és 108. §-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alól is elfognak adni.

Felhivatik a s.-pataki ref. főiskola, miszerint a nála kézi zálogul elhelyezett 14 drb, Szakácsy János a nála elhelyezett 6 drb, s.-pataki népbanki mint szövetkezeti részjegy valamint a s.-pataki ref. főiskola tanári nyugdíj intézet, hogy a nála elhelyezett 1 drb s.-a.-ujhelyi takarékpénztári könyvet az árverés megejtése szempontjából magokkal hozzák.

S.-a.-Ujhelyben, 1886. szept. hó 7-én.

Gosztónyi Alajos,
kik. végrehajtó.

296 sz.
1886.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n.-mihályi kir. járásbíró 1059. számú végzése által Hornáth Józsefné m.-izségi lakos javára Markovics Áron márkai lakos ellen 472 frt 50 kr. tőke, ennek 1886. év február hó 1. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 25 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1903 frtba becsült 165 drb anyajuh, 85 drb idei bárány és a bérlemény területén különféle élet- és széna-neműekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1839/86. sz. kik. rendel. végzés folytán a helyszínén, vagyis Márkon 1886. szept. 27-én d. e. 9, és Málcán leendő eszközzésére 1886. szept. 27-én d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozó oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt N.-Mihályt 1886. szept. hó 4-én.

Tahy Béla,
kir. bir. végrehajtó.

Kitüntetett:
 A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevéllel.
 A triezsi 1882. évi kiállításon bronz-éremmel.
 A bécsi 1883. é. nemzetk. gyógyszerész. kiállításon ezüst-éremmel.
 A torontál-megyei gazdas. kiállításon 1884-ben ez. díszoklevéllel.
 A budapesti 1885. évi orsz. kiállításon a nagy éremmel
 haladás- és versenyképességért.

A MOHAI
ÁGNES
 FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYUVIZE

Kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon körökön kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kiz. rólagoz
 főraktár **Édeskuty L.** m. kir. udv.
 szállítónál
 Budapestén.

Ugyazintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1885-ik évi elszállítás

palack **L. 800,000** palack.

Sátoralja-Ujhelyen kapható: Behyna testvérek,
 Kormos Gyula, Malárcsik György és Szentgyörgyi Vilmos uraknál.

Makktermés.

Kelcsei birtokon, közel Varranóhoz, 2000 holdas tölgy- és bükkmakk termés eladó. Felvilágosítással szolgál az uradalmi intézőség.

3-3

ELADÓ

egy legújabb szerkezetű sorvető-gép, egy kukoriczamorzsoló gép, két borsajtó és különféle szüretelési edények.

Értekezhető Sichermann kereskedésében Tályán.

Sirkövekre feliratok vésetése és aranyozása

SIR-EMLÉK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL
 S.-A.-UJHELYT

Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.
 MINDEN IDŐBEN

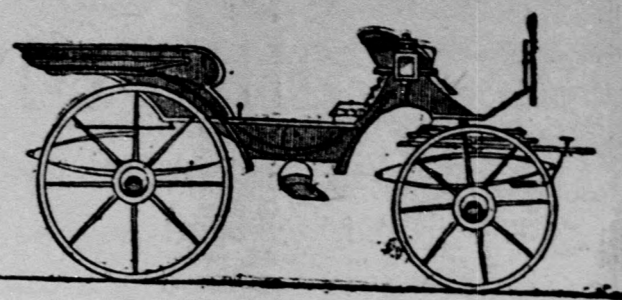
nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
VÖRÖS MÁRVÁNY
 és homokkő sirkövet.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
 vállalkozó.

Sürgőnyezim:
 Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

Értesítés.

Bátor vagyok a nagyérdemű közönség b. tudomására hozni, hogy e városban letelepedtem és a Teleki-utca 709. sz. alatti házban egy

kocsigyártó-műhelyt

rendeztem be, hol is működésemet már megkezdtém. Elvállalok és készítek mindennemű kocsikat, fényező, mázoló, bronzirozási és czimfestészeti munkákat a legújabb izlés s legjutányosabb árak mellett.

Uj kocsik nálam mindenkor nagy választékban vannak.

A nagyrabecsült közönség becses pártfogását részemre kérve, maradok tisztelettel

alázatos szolgája

Hericz Sándor.

200 db finom birka

tartásra való egészséges eladó H.-Olykán (vasuti állomás Radvány) özv. Matolay Victornénál.

Ház és borpinczék eladása.

Adriányi Gyula tulajdonát képező, a tolcsvai 521. telekjegyzőkönyvében foglalt 256 1/2. összeirási számú ház udvarral, valamint a Gyapároson fekvő közsiklában ásvott 2250|54. és 2250|43. helyrajzi számú borpinczék, az előbbeni 500, az utóbbi 300 hordó térnagyságu, melyekben szükség esetén, tekintve nagyságát, még felével több is könnyen, pedig csak egysorjában megfér, akár összesen, akár egyenként készpénz fizetés mellett **jutányos áron eladó.** Venni szándékozók értekezhetnek magával a tulajdonossal Tolcsván. 1-5

9-12

ANDÉL J.-féle

uj felfedezett

tengertúli por

pusztit:

poloskát, bolhát, svábot, molyt, oroszbogárt, legyet, hangyát, pinzebogárt, madármolyt, egyáltalában mindennemű rovar, — majdnem természetfölötti gyorsasággal és biztonsággal — olyformán, hogy a létező rovaroktól annak még csak nyoma sem marad. — Valódi minőségben és olcsó áron kapható:

PRÁGA

ANDÉL J.-féle gyógyfűkereskedésében

13 »a fekete kutyához« Huss utca 13. és a Szentgyörgyi Vilms. fűszerkereskedésében S.-a.-Ujhelyt.

HIRDETMÉNY.

A „Gálszécs-terebesi hitelbank” csódtömegéhez tartozó irodai felszerelvények, bútorok és Wertheim-féle pénzszerény, a csódválasztmány határozata folytán, f. 1886. évi szeptember hó 16-ik napján, Gálszécs városában, az intézet eddigi helyiségében, nyilvános árverésen, azonnali fizetés mellett elfognak adani. Az árveréshez, mely a délelőtti órákban fog megtartatni, a venni szándékozók ezennel meghivatnak.

S.-a.-Ujhely, 1886. Szept. 7.

NAGY BÉLA,
csódtömeg-gondnok.

Regále bérlet.

Zemplénmegyében fekvő Kelcei uradalomhoz tartozó hét korcsma épület italmérési joggal folyó évi szeptember hó 15-én reggeli 10 órakor megtartandó árverés után 3, illetőleg 6 egymásutáni évre bérbe adatik.

50 forinttal ellátott zárt ajánlatok is az árverés megkezdéseig elfogadhatók.

A feltételek a kelcei intézőségénél bár mikor megtekinthetők.

Urad. intézőség.

3-3

HIRDETMÉNY.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy az őszi és téli idényre szükséges árúk bevásárlásáról visszaérkezvén, miután ott nagyobb vételeket tevünk: azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy árúinkat majdnem **gyári áron** számíthatjuk. Kaphatók: kitűnő minőségű és legújabb divatu *női és férfi ruhaszövetek*, különféle és a legjobb minőségű *vásznak, wadmolok, ruha és bélés barchettek*, új divatu *téli posztók*, berlini *selyem és téli kendők*, férfi *alsó és téli ingek*, stb. stb.

A szüreti idényre ajánljuk nagyválasztékú

tüzijáték raktárunkat.

Minden törekvésünk oda fog irányulni, hogy árúinkat a legolcsóbb árban számítsuk és a n. é. közönség bizalmát a pontos és szolid kiszolgáltatás által kiérdemeljük. Megjegyezzük még, hogy mindennemű *ruhák festését* elvállaljuk, és azok a legújabb és a választott minták szerint eszközöltetnek.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve maradtunk kiváló tisztelettel

IRÁNYI és NEBESZ.
Rákóczi-utca (Kis-piac).

Vidéki megrendelések gyorsan, pontosan és bérmentve teljesítetnek.

FLEISCHER ÉS TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje **KASSÁN** eperjesi ut 6. szám.

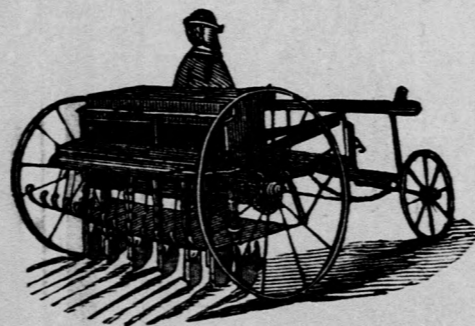
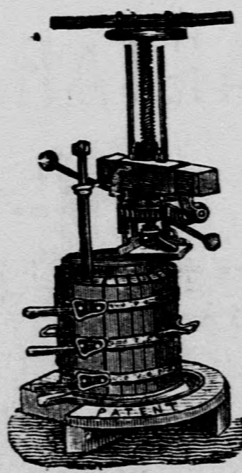
ajánl a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jó hírnevű gépeit, nevezetesen:

sorvető-gépeket,
szorvavető-gépeket,
ekéket, boronákat,
hengereket, lókapákat,
tengeri morzsolókat,
olajsajtókat és olajmagpörkölőket
borsajtókat és szőlőzúzókat,
továbbá mindennemű **szivattyúkat,**
gőzgépeket és gőzkazánokat,
szeszgyár-berendezéseket.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban; megbízásokat részünkre elfogad:

KORNSTEIN IGNÁCZ úr
S.-A.-UJHELYBEN.

Gazdasági gépeink **képes**, valamint öntődéni gyártmányaink **árjegyzékét** kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

H I R D E T M É N Y .

Zemplénmegye Hegyi községében a legközelebbi vasuti állomástól ³/₄-ed órajárásra egy 400 kat. hold tagosított szántó és rét birtok — urasági lak és gazdasági épületekkel ellátva — szabad kézből el vagy haszon bérbe adó.

Értekezhetni Kulin Gyulával Hegyiben u. p. Málcza.

LINKESCH SAMU özv.

vasüzlet Eperjesen

ajánlja kitűnő minőségű

krakkói cserép-kályháit

fehér és diszes színekben,

FA-, KÖSZÉN-

és

coaks fűtésre,

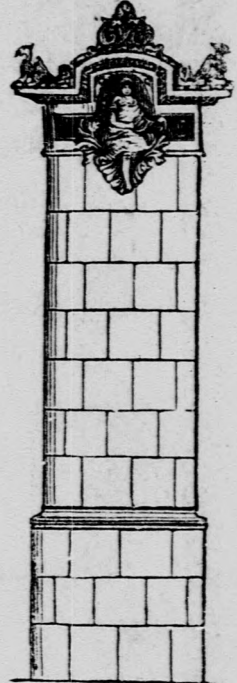
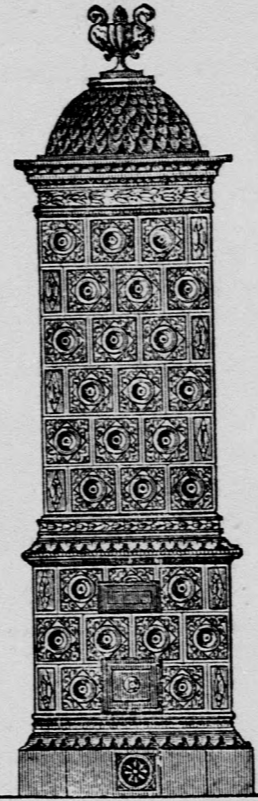
KANDALLÓKAT,

TAKARÉK-

KONYHÁKAT

bármintemű

kivitelben.

legolcsóbb árakban.

Képviselet: Reichard M. és fia uraknál S.-a.-Ujhely.

1453. eln. 1886.

Árlejtési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, járásbiróság, ügyészség és fogház 1887-ik évi — 657.02 köbméter tevő — **tűzifaszükséglete**; továbbá az ugyanezek részére az 1887-ik évben szükséges **legfinomabb amerikai kőolaj** szállításának biztosítása czéljából, **folyó 1886-ik évi szeptember hó 29-ik napján d. e. 9 órakor**, a helybeli kir. törvényszék tanácstermében nyilvános szóbeli árlejtést fogok tartani.

Erről mindazokat, kik ezen szállítások egyikét vagy másikat elvállalni óhajtják, azzal értesitem,

hogy a szerződési feltételek a délelőtti hivatalos órák alatt elnöki irodámban megtekinthetők; — továbbá

hogy bánatpénzül, illetőleg szerződési óvadékul 100—100 forint lesz leteendő

S.-a.-Ujhely, 1886. szeptember 4.

A kir. törvényszék h. elnöke

Hunyor Sándor.

1663. sz.
TK. 1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zemplénmegyei betegpótlási alap végrehajtónak Neumann Hani végrehajtást szenvedő elleni 213 firt 85 kr. tőkekövetés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a tokaji kir. járásbiróság területén lévő, ó. lizskai 417. sz. tjkben foglalt ¹/₁₀ részletben Neumann Hani nevén álló ingatlanokra és pedig: 1. a 189. hr. sz. szántóföldre 80 firtban, 2. a 913—914. hr. sz. szántóföldre 66 firtban, 3. az 1850—1851. hr. sz. szőlőre 86 firtban, 4. az 1930. hr. sz. szőlőre 18 firtban, 5. az 1582. hr. sz. szántóföldre 46 firtban, 6. a 159. hr. sz. szántóföldre 4 firtban, 7. a 615. hr. számú 432. ösz. i. házra 64 firtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. szept. hó 28-ik napján délelőtti 9 órakor az Ó. Lizska városházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni iognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsszolgáltatni.

Kelt Tokajban, 1886. évi május hó 25-ik napján a kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságánál.

Sill Henrik, kir. aljbíró.